

යෙන් දුගමින් ඔපවත් වූ රජාතයේ ශ්‍රම්-ආ විතු කලාව

මංගලධා ප්‍රකාශන

Chinese-Style ink-painting called Suiboku, or Sumi-e in Japanese, done exclusively in dark monochrome inks, usually on paper, was introduced to Japan during the mid thirteenth century with the arrival of the Chinese Zen priest Lan-Ch'i Tao-Lung in 1246 A. D. With the introduction of Zen Buddhism, a revolution was sparked off in the Japanese religious world. Sumi-e or Japanese ink painting was an integral part of this religious environment.

During this early period characteristics of the Chinese Sung techniques were introduced to Japan. As a result some remarkable changes took place in the traditional iconography. Shaka or Shakya Muni, Kannon or Avalokiteshvara, and Manjou were represented in a more humanistic manner. The aim of this style was to depart from the Supramundane emphasis of earlier Buddhist painting.

At first the subjects were limited to figure paintings. But later the artists devoted themselves primarily to the landscape, and it was in this field that they celebrated their greatest triumphs.

The objective of this article is to introduce the work of some great painters of the Muromachi period and also to appreciate the inspiration of Zen which added a new aesthetic dimension to the Japanese way of life.

නම් වර්ණයක තීර්ණ තාවිත මොට් නො ගැනීමා සඳහා ප්‍රතිඵලිය මෙය පිළි ඇතු ඇදිලේ යම්පුදාය රජාතයේ පැලී-ආ තාම්ප්‍ර හැඳින්වේ. ප්‍ර. පුරුෂ මිනෝය දෙපෙනු තාම්ප්‍ර ප්‍රවරිකාව උච්ච මෙම යම්පුදාය, එහා යෙන් සික්කුවා වින ලුස-රි-කාම්-ද්‍රා ඡන ආගම්‍යයක් තමන ශ්‍රී. ට. 13 වැනි නො පිරිකාව මැද යායෙය දී පමණ රජාතයට හඳුන්වා දෙනු ඇති හිස්! එහා තීර්ණ විෂා එරට විසු පිළිඳා සිංහරුණ් පිළින් දිරු කාලයක් සියලුයේ වර්ධනය